

Kirken i Oslo

- i dialog med byen

Kirkelig fellesråd i Oslo
DEN NORSKE KIRKE

2017

Kirkelig fellesråd i Oslo (KfiO)

Kirkeverge: Robert Wright
Ass. Kirkeverge: Tore N. Forset

Leder: Jørn Lemvik
Nestleder: Borgny Vestli

På sidene 28-29 finner du navn og bilde på alle som er valgt inn i fellesrådet.

Fellesrådets administrasjon,
post- og besøksadresse:
Akersbakken 32, 0172 Oslo

Felles sentralbord for alle
menigheter 23629000

post.kfio.oslo@kirken.no

kirken.no/kirkeneioslo

Kirken i Oslo - 2017

Ansvarlig redaktør:
Robert Wright

Redaksjon:
Finn Folke Thorp
Knut-Anders Løken

Foto og tekst:
Finn Folke Thorp der ikke annet er
angitt.

Grafisk design:
Frode Fjellberg
Trykk: Frode Fjellberg AS
Opplag: 3200 eks.

Distribueres til samtlige menigheter
i Oslo og aktuelle samarbeidspartnere.

Forsidebilde: Generasjonssang i Paulus
og Sofienberg menighet. Foto: Eleni
Maria Stene.

Baksidebilde: Kapellan Anders Mikalsen.
fra karnevalsgudstjeneste i Fagerborg
kirke.

Kirkelig fellesråd i Oslo
DEN NORSKE KIRKE

En spennende dialog oppsto da en buss full av muslimer, kristne og buddhister landet på Hauketo. Turen gikk videre til tre hellige rom.

s. 4

En yoga-gudstjeneste supplerer den tradisjonelle messen, forteller en begeistret deltaker.

s. 10

Biskop Ole Christian Kvarme er inne i sitt siste år som biskop og ser framover mot en mangfoldig og fargerik kirke.

s. 14

Den berømte TV-serien Skam ble innspilt i vakre Sagene kirke, og en gammel salme begeistret et ungt publikum.

s. 24

Innhold 2017

Tre hellige rom	4-7
Megakor på Nordberg	8-9
Yoga i kirken	10-11
Generasjonssang.....	12-13
Intervju med biskopen i Oslo	14-15
Må vi ta kirker ut av bruk?.....	16-19
Drop-in-dåp	20-21
Kirken på trikken	22
Grammy-nominering	23
Skam i Sagene.....	24-25
Ansatte om kirkens utfordringer ...	26-27
Din representant i fellesrådet.....	28-29
Lyden av Holmlia	30-31

Tema: Budsjett

Må vi ta kirker ut av bruk? I Oslo står det mer enn 60 vakre kulturbygg med tilhørende eiendom som skal driftes til fordel for byens befolkning. Budsjettet er tema for intervju med fellesrådets leder og byråden for kultur.

Kirkebyen Oslo er også illustrert med et utbrettsskart.

s. **16-19**

KIRKEVERGEN HAR ORDET:

I dialog med byen

Værsgod! Her har du et nytt årsmagasin fra Kirkelig fellesråd i Oslo. I stedet for en beretning med regnskap og tall har vi funnet det mer spennende å presentere oss gjennom et utvalg av de aktiviteter som skjer i kirkens regi i Oslo. Vi har nemlig ingen «tomme kirker». I snitt for alle gudstjenestene er det ca. 100 tilhørere. Likevel er kirken ikke bare søndag kl 11. Hverdagskirken er levende hele uken med en stor bredde av aktiviteter. Noen av dem kan du lese om her.

Vi er inne i et Luther-jubileumsår. Men det skjer reformer også i vår tid, - mange reformer. Vi har blitt en selvstendig folkekirke. I de kirkelige fellesråd rundt om i landet er ikke endringene særlig merkbare ennå. Kirkelig fellesråd i Oslo er ikke noe unntak. Men endringene kommer. Derfor tar vi allerede nå grep for å kunne utnytte våre ressurser enda bedre. Vi er inne i prosjekter for å få til én arbeidsgiverlinje i stedet for to. Vi starter opp arbeidet med en ny kirkebruksplan hvor vi i løpet av et par år skal se om vi bruker våre samlede ressurser riktig. Herunder blir det en vurdering av kirkebyggene og hvordan vi bruker dem.

Det er viktig for oss å fortelle hva vi representerer som trossamfunn, men det er vel så viktig å vise hvilken sosial og kulturell aktør kirken er for alle som bor i Oslo. Våre menigheter og kirkebygg er for alle som ferdes i denne byen. Vi har åpne dører for de som vil dele sin tro, for de som søker, for de som vil være sammen med andre eller være noe for andre og for de små og store kulturopplevelsene. Det er tilbud for folk i alle aldre og i alle livssituasjoner.

God fornøyelse med lesingen og velkommen til deltagelse.

Kirkeverge Robert Wright

Tre hellige rom

-Dem man kjenner frykter man ikke, og det skal vi gjøre noe med i dag, proklamerer sokneprest i Hauketo-Prinsdal, Kjerstin Jensen. Hun står foran i en buss full av muslimer, kristne, buddhister og andre på Hauketo stasjon en lørdag i oktober. På programmet står besøk til tre hellige rom i bydel Søndre Nordstrand.

Det er Holmlia og Hauketo-Prinsdal menigheter i samarbeid med Tauhedd Islamic Centre og Karma Tashi Ling buddhistsamfunn som inviterer til «hellige-rom-tur». Mange har aldri vært innenfor dørene til andre religioners gudshus. -Vi ønsker å minske fremmedfrykt og fremme forståelse, sier Silje Kivle Andreasen, sokneprest i Holmlia. -Og i dag er det lov til å spørre hverandre om alt man lurer på, lover Silje.

Spør om hva du vill!

-Hvorfor har dere et bønnerom for kvinner og et for menn? Det er en kristen kvinne som stiller spørsmålet. Et femti-talls tilhørere er samlet i Tauhedd Islamic Centre, og imam Sheik Mahmoud Jalloul svarer villig. -I kvinneverommet kan en ta av seg hijaben, forklarer han. -Det er viktig å ha grenser mellom kjønnene, og vi plasserer dem på ulike steder. Vi mener for eksem-

Imam Sheikh Mahmoud Jalloul svarer på spørsmål om islam i Tauhedd Islamic Centre i Prinsdal.

pel at mann og kvinne ikke skal håndhilse hvis ikke de er gift. Det handler om å ha respekt for hverandre, sier Jalloul.

Ingen kan tvinge noen til å bli muslim

Jalloul peker på neste hånd som er rukket i været. -Det ISIL gjør i dag, er motsatt av hva islam står for, og det som står i Koranen, svarer imamen. -Ingen kan tvinge noen til å bli muslim. Og alle mennesker kan leve sammen og skal respektere hverandre uansett hva de tror på, konkluderer han.

Hvorfor viser dere frem Jesus på korset?

Etter en spennende omvisning i den flotte moskèen i nedre Prinsdal, tar bussen selskapet til Hauketo-Prinsdal kirke, en moderne arbeidskirke fra 1995. Sokne-

Sokneprestene Kjerstin Jensen (t.v.) og Silje Kivle Andreassen viser frem prestekjoler og stolaer i Hauketo-Prinsdal kirke.

Det hersket en god stemning da buddhister, muslimer og kristne i Søndre Nordstrand besøkte hverandres gudhus.

Sokneprest Kjerstin Jensen i Hauketo-Prinsdal menighet viser frem kirken sin.

prestene Silje og Kjerstin dekker på og av alteret og viser frem prestekjole og stolaer, mens de forklarer hva de ulike symbolene står for. En muslim rekker opp hånden. –Hvorfor har dere bilde av Jesus på korset, sånn at vi ser at han lider. Dere er jo glad i ham? –Det er for at vi skal vise at han gav seg selv for oss. Vi viser frem det tomme korset også, fordi han stod opp og vant over døden, svarer Kjerstin. – Men hva er det å bli frelst? Og hvem var det som hengt opp Jesus på korset? Spørsmålene er mange, og det er tid for lunsj i menighetssalen. Men først skal muslimene ha bønnestund. De legger seg ned på gulvet i det kristne gudshuset som den naturligste ting i verden.

Her kan alle religioner komme å be

Siste post på programmet er et besøk til det tibetansk-buddhistiske tempelet på Bjørndal. Utenfor det vakre tempelet blir vi møtt av en gedigen fredsstupa til minne om Dalai Lamas besøk i 1989. Tempelet er det eneste i sitt slag i Skandinavia. –Her kan alle religio-

Buddhist-nonne Ani Könchog ønsker alle religioner velkommen til tempelet.

ner komme å praktisere våre teknikker, forteller nonne Ani Könchog og referer til Dalai Lama som oppfordret nordmenn til å beholde sin kristne religion. I Norge er det førti tusen buddhister, halvparten av dem er fra Thailand, får vi vite.

Vi ber ikke til noen

–Vi ber ikke til noen. Vi hilser til Buddha, men vi bøyer oss ikke for ham, forteller Ani på spørsmål fra salen. –Men tror dere på noen himmel da? spør en annen. –Nirvana er en sinnstilstand. Himmell og helvete fins i hodet, ikke i virkeligheten, som vi ser det, sier Ani. –Er Buddha en gud? –Nei, han var et menneske som fant sannheten, forklarer den rødkledte nonnen den nysgjerrige tilhengerskaren.

Dialog på tvers av livssyn

–Denne rundturen var bare et bidrag til videre dialog, sier Silje og Kjerstin. –Vi skal lage flere møteplasser, ikke minst blant de unge som bor på Søndre Nordstrand. Det skal være åpne dager for unge i moskèen der alle er velkommen, og vi skal arrangere dialogkurs for 17-åringer, for å nevne noe, forteller de to sokneprestene.

Det tibetansk-buddhistiske tempelet på Bjørndal.

Tauhedd Islamic Centre i Prinsdal.

Megakor på Nordberg

Dirigert Rannveig Berge klarer å begeistre over 200 barn om gangen.

Hver måned samles over 200 førskolebarn i Nordberg kirke. -Alle 21 barnehagene i den tidligere bydelen Gamle Sogn er med, forteller dirigert Rannveig Berge. Og i dag er det fint besøk av Bjørn Rønningen, pappaen til Jul i Skomakergata, fru Pigalopp og Klabb og Babb. Det er nemlig hans sanger som står på programmet i vår.

-Alle synes det er fint å komme til kirken å synge, men for at vi skal få med absolutt alle, så synger vi ikke typisk kristne sanger, forklarer Rannveig. Megakor er et samarbeidsprosjekt mellom bydelen og barnehagene. Og Nordberg kirke er stortua i soknet og det naturlige samlingsstedet. På Stovner har de også Megakor som over i Fossum kirke.

Rannveig Berge dirigerer Megakor på Nordberg.

Nordberg barnegospel

Fra klokken halv elleve strømmer barna inn og setter seg til i kirkebenkene med matpakke og termos. Man kan lure på om det er mulig å holde styr på 215 barn. –Vent og se, sier Bjørn Rønningen, –Rannveig klarer det. Og han har helt rett. Alle barna stiller seg pent i rekker og følger Rannveigs instruksjoner. Til daglig arbeider hun i Havnabakken barnehage. På fritiden dirigerer hun Nordberg Barnegospel, det er to kor, Lille-Bago og Store-Bago, som øver hver onsdag.

Viktig at barna blir glad i orgel

–Det er veldig hyggelig at barna kommer tidlig og spiser matpakka her, sier Rannveig. Og ganske ofte lytter de til organist Ole Johannes som sitter oppe på galleriet og øver. Det er viktig at barna blir glad i orgelmusikk, mener Rannveig. Men i dag handler det om Bjørn Rønningens sanger.

For lite sang i skolen

Bjørn har skrevet for barn helt siden han startet i radio i NRKs Kosekroken på 60-tallet. Der jobbet han med Ragne Tangen og mange av de kjente og kjære barnetimetantene og -onklene. –Nå blir flere av de gamle LP-ene lagt ut på nettet, forteller Bjørn. –Og så er det veldig moro at vi kan synge flere av dem her i Nordberg kirke. Det er for lite sang i mange skoler, så det er veldig bra at det fins ildsjeler som Rannveig Berge, sier Bjørn.

Bjørn Rønningen

Bjørn Rønningen har skrevet 45 barnebøker i tillegg til de kjente barne-tv-seriene. Nå skriver han mest viser for voksne, men er fortsatt aktiv i sitt åttiende år. –Man holder seg ung når man er så mye sammen med barn og unge, vet du, smiler Bjørn, før han trekker frem et enormt kose-dyr fra sekken sin og begynner å fortelle barna i Nordberg kirke en spennende historie.

Barnebokforfatter Bjørn Rønningen er ivrig tilhører når Megakoret samles i Nordberg kirke.

Yoga i kirken

-Det toner gregoriansk sang fra munkene i Silos fra høytalerne i Fagerborg kirke. Lysene brenner på alteret og i lysgloben. Treningskledte mennesker, en og en eller i grupper, kommer inn i kirkerommet og finner en plass på gulvet, oppe i koret, i midtgangen eller mellom benkeradene. –Nåde være med dere og fred fra Gud vår Far og Herren Jesus Kristus, sier Sunniva prest og ønsker velkommen til yoga-gudstjeneste.

Det er et 50-talls voksne som har funnet veien til kirken denne lørdag formiddagen. Selv om en rullator står parkert ved inngangen, er de fleste ganske unge. Det er både kvinner og menn. Noen er godt kjent med yoga, men lite med kirken, for andre er det omvendt.

Sokneprest Sunniva Gylver er ivrig deltager når det er Yoga-gudstjeneste i Fagerborg.

En mulighet til å erfare Gud

-Vi ønsket å gi kirkegjengere en mulighet til å erfare Gud og kirkerommet på nye måter, og yogapraktikere en mulighet til å ta med sin åndelighet og tro inn i en kristen ramme, sier sokneprest og initiativtaker Sunniva Gylver. Sammen med yoga-instruktør Henriette Berntsen leder hun gudstjenestene og øvelsene.

Ingenting kan skille oss fra Gud

Etter nådeordene leser en medliturg en bibeltekst og en bønn, før vi får en kort preken og meditasjon. –Hit har mennesker kommet med sine håp og sine bekymringer, sine drømmer og sin angst, sine spørsmål og sin klage, sine bekjennelser og hemmeligheter. Og ingen ting av det kan skille oss fra Guds kjærlighet i Jesus Kristus, sier Sunniva i sin preken denne lørdagen.

-Yoga fører meg nærmere Gud

Marius Astrup Thoresen er en av deltagerne som er godt kjent med kirken fra før. Han er medlem av Fagerborg menighetsråd og synes at kristen yoga styrker hans relasjon til Gud. –Jeg får ordet mer inn i kroppen. Det oppleves litt som jeg er et mer helt

Dyp konsentrasjon når instruktør Henriette Berntsen (i midten) leder an i kristen yoga.

En ny måte å bruke kirkerommet på og tilbe Gud.

menneke i møte med Gud, sier han. –Variasjon i tilbedelse er viktig både for sjelen og forholdet til Gud, utdyper han. –Å be høyt, be mens man danser, be mens man strekker hendene i været, eller man krøller seg sammen i fosterstilling, all slik variasjon gir meg en følelse av å komme nærmere Gud. Den tradisjonelle messen er utrolig bra, men den bør suppleres med andre uttrykk både hjemme og i kirken, mener Marius.

Kritiske røster

Yoga har røtter i de indiske religionene buddhisme og hinduisme. I Vesten oppfatter mange yoga som en teknikk for personlig utvikling. Sunniva Gylver innrømmer at noen har vært kritiske, og det har hun stor forståelse for. – Det er bra at slike ytringer kommer til overflaten slik at vi kan samtale om det. Vi har et fantastisk menighetsråd i Fagerborg, der noen var svært entusiastiske til planene og andre kritiske. Den siste gruppen ønsket likevel å gi det en sjanse, sier hun. – Jeg mener dette er godt forankret når det skjer innenfor en tradisjonell gudstjenestelig ramme, ledet av presten, i navnet til den treenige Gud,

Holy Yoga i Lambertseter kirke:

Også i Lambertseter kirke kan du være med på yoga. I samarbeid med Holy Yoga Norge har menigheten en workshop-serie denne våren. De understreker på sine nettsider at yoga ikke er en religion, men en åndelig disiplin, på lik linje med bønn, faste og meditasjon. Yoga har den egenskapen at den kan gi en dypere opplevelse av personlig tro.

De nære møtene mellom de små og de eldre er både rørende og morsomme, synes deltakerne.

Ny glød på generasjonssang

Tekst og foto: Eleni Maria Stene

Det pludres, klappes og knirker litt i en rullestol. En eldre dame ler så tårene triller. En liten kar kryper over madrassen på gulvet og titter opp på en ganske mye eldre kar som smiler fra øre til øre.

Klokka er 11.00 en nesten vanlig torsdag på Sofienberghjemmet. En gang i måneden er det generasjonssang, og rundt 40 små og store er klare for å synge, klappe, leke og prate litt sammen. Sangtilbudet er et samarbeid mellom Paulus og Sofienberg menighet og Sofienberghjemmet.

- Nå setter vi i gang dere! Første sang i dag er Blåmann, blåmann, bukken min... Musikkpedagog Mari-Kjersti Tennfjord, som har lang erfaring med babysang

og som sanglærer, leder generasjonssangen mens aktivtør Kristine Thomassen ved Sofienberghjemmet spiller piano.

- Generasjonssang er en sosial og musikalsk samlingsstund, som gjennom sang og bevegelse skaper glede, engasjement og kontakt mellom de helt unge og gamle. Idéen minner om babysang-konseptet og går ut på å bringe sangstunden inn til de gamle, der de er. I rammen av de kjente barnesangskattene våre, skaper vi en stund for nærhet, stimulanse og gjenoppdagelse av musikalske minner i en sosial og rolig atmosfære, forteller Mari-Kjersti.

Generasjonssang passer best for babyer på 3 - 15 måneder, for foreldre og eldre.

-Pårørende til de eldre kan også delta, understreker sangpedagogen, som startet med sangkonseptet i 2015 på Fagerborghjemmet i samarbeid med Fagerborg menighet.

En gang i måneden synger og leker babyer, foreldre og eldre på generasjonssang på Sofienberghjemmet.

Sang erstatter språk

De bittesmå har ikke utviklet noe stort vokabular ennå, og noen av de eldre har blitt litt glemske. Gjennom sangen skapes likevel felleskap, og ord og glemte sangstrofer dukker opp.

-Mange eldre som er med på generasjonssangen, er også aktivt med i bevegelsene som vi gjør til sangene. Så minnes de kanskje lignende musikalske stunder sammen med egne småbarn og husker kjente sanger fra gamle dager. For de deltakerne som har et forhold til tro og kirken, har vi også med noen barnesanger med kristent innhold, forklarer Mari-Kjersti.

Hun legger vekt på hvor positivt det er for de små å treffe eldre mennesker. Flere foreldre har sagt at de syns det er fint at barna får møte eldre mennesker, da kanskje ikke alle omgås eldre i familien sin så ofte. Foreldrene som kommer på generasjonssang "deler" raust barna og deltar ivrig sosialt. Det blir mange rørende øyeblikk for både eldre og foreldre.

-De eldre sitter klare og venter og bare stråler opp når smårollingene kommer inn i rommet. Gleden er ekstra stor når de plutselig får en liten kropp på fanget, forteller sangpedagogen, som anbefaler flere menigheter å samarbeide med sykehjem og starte generasjonssang.

En god møteplass

Lille Sigrid på 8 måneder er allerede en «erfaren generasjonssanger» sammen med mamma Ane Hermansen.

-Jeg er sykepleier og har faktisk jobbet på Sofienberghjemmet tidligere. Jeg ser hvordan de eldre tør opp, armer og bein er med, og de får en annen glød i ansiktet. De eldre ser nesten helt forelska ut, sier Ane med et smil.

-Positiv respons er smittsomt både for små og store. Småbarn og eldre uttrykker primærfølelsene tydelig med gleder, latter og gråt. Det er fint at barna får oppleve andre voksne enn bare foreldrene og bli kjent med eldre mennesker, synes Ane.

Søstrene Karin Elisabeth og Anne Marie Rud er to eldre damer som koser seg på generasjonssangen en gang i måneden.

-Det er veldig hyggelig med kontakten med de små, sier søstrene og ler godt. De gleder seg allerede til neste samlingsstund.

Siste sang på programmet i dag er «Den fyrste song eg høyra fekk». Unge og gamle synger, noen eldre minnes gamle dager med en liten tåre i øyekroken og et par babyer har sovnet

Sangpedagog Mari-Kjersti Tennfjord (t.h.) og aktivitor Kristine Thomassen anbefaler flere å begynne med generasjonssang fordi det stimulerer både de små og de eldre på en positiv måte.

-Vår kirkevisjon må være større enn oss selv, sier Ole Christian Kvarme, som til høsten går av etter 19 år som biskop.

Biskop Ole Christian Kvarme tenker seg godt om når han blir spurt om hvordan kirken i Oslo ser ut om 20 år. –Jeg er ingen spåmann, men jeg vet hva jeg ønsker meg; en mer fargerike kirke. Og med fargerik mener jeg både i karakter og hudfarge.

Kvarme er inne i sitt siste år som biskop i Oslo, og han tar seg tid til å reflektere både over det som har vært, og det som skal komme. –Vi ser en begynnelse til det jeg kaller mer fargerike menigheter i bispedømmet vårt, og jeg håper det blir enda tydeligere. Mange steder finner personer og familier fra andre kulturer sin plass i våre menigheter, og samtidig ønsker jeg meg et mangfold av menigheter og forsamlinger der folk vil kjenne seg hjemme.

Biskop i 19 år

Ole Christian Kvarme ble utnevnt til biskop i Borg i 1998 og i Oslo i 2005. I høst går han av etter impone-

rende 19 år som biskop. Han har også bak seg ti år som generalsekretær i Det norske bibelselskap, en periode som domprost i Oslo og mange år i tjeneste for misjon og bibelarbeid i Haifa og Jerusalem. –Misjon og dialog har vært viktige sider i min tjeneste, og begge deler handler om samtale, sier Kvarme. –Jeg er alltid misjonær, men samtalen får ulik karakter og funksjon avhengig av hvem jeg snakker med.

Å være kirke for fattige

–Som hovedstad i Europa er vi velsignet med gode relasjoner mellom muslimer, jøder og kristne. Jeg snakker godt med både synagogen og mange imamer. Men

«Jeg ønsker meg en mer fargerik kirke»

det er noe helt annet å være i dialog med en muslim i Midtøsten enn her i Oslo, hvor jeg representerer en majoritetskirke. Samtidig må vi ikke glemme de nesten nitti kristne migrantmenighetene, sier Kvarme. –Mange av disse leier lokaler av oss. Vår kirkevisjon må være større enn oss selv. Sammen skal vi være kirke for Oslo. For å gjøre den sagnomsuste presten Ole Sæveruds ord til mine: Å være kirke er å forkynne evangeliet og hjelpe de fattige.

Det vakreste ved kirken

–Som kirke må vi alltid ha fokus på de som kommer nederst på rangstigen. Jeg er glad for alle de menighetene som har tatt sitt ansvar med tanke på romfolk og flyktninger, sier Kvarme og fortsetter. –En journalist spurte meg hva som er det vakreste ved kirken vår. Da datt det ned i meg; gjestebud med romfolk i Trefoldighetskirken. Men det handler ikke bare om romfolk, det handler også om mange nordmenn som lever på gata.

Tidlig krøkes...

Biskop Kvarme ler høyt når han blir spurt om det stemmer at han bestemte seg for å bli biskop da han var fem år gammel. –Jeg har også lest at jeg har sagt det, men jeg kan ikke huske det. Kvarme vokste opp i et prestehjem i Trondheim og bestemte seg tidlig for å bli prest. –Min tante og onkel drev søndagskolen i Bakke menighet der far var prest. Det kunne være et par hundre barn tilstede. Det var fullt program hver søndag; søndagskole klokken ni, gudstjeneste elleve og bibelklasse for vanskelige gutter klokken ett. Der var jeg med, og der fikk jeg min grunnleggende bibelkunnskap av søndagsskolelæreren som var kriminalpolit i Trondheim, forteller biskopen.

Kirken lever hele uka

–Det er mye som har forandret seg siden 50-tallet, også til det bedre, medgir Kvarme. –Menighetene som fellesskap har blitt sterkere, ikke minst på tvers av generasjonene. Nå er det ikke bare søndag det skjer noe i kirken, det er aktiviteter gjennom hele uken. Samtidig er det mange som snakker om sekularisering og frykt for andre religioner. Da tenker jeg det er viktig at vi er tydelige og tar vårt oppdrag som kirke på alvor. Vi skal ikke verne kristendommen mot noe, men vi skal gi den et rom i samfunnet.

Det er vår i Oslo bispegård.

Kirken skal være vårt fristed

–Under innvielsen av nye Nordstrand kirke var det en ungdom som sa: –Dette er vårt fristed. Det er et sitat jeg har brukt flere ganger. –Den kristne menighet skal være et fristed for mennesker. Og det tror jeg vi har større behov for i vår tid enn noen gang før. Min viktigste oppgave som biskop er å lytte til mennesker og lytte til Jesus, sier Kvarme. –Og så skal jeg bidra til at evangeliet blir forkynt, og bidra til at den kristne kirke beveger seg på enhetens vei... nå som kirken på mange måter kan virke splittet, er enheten viktig.

«Jeg tror på jordens forvandling»

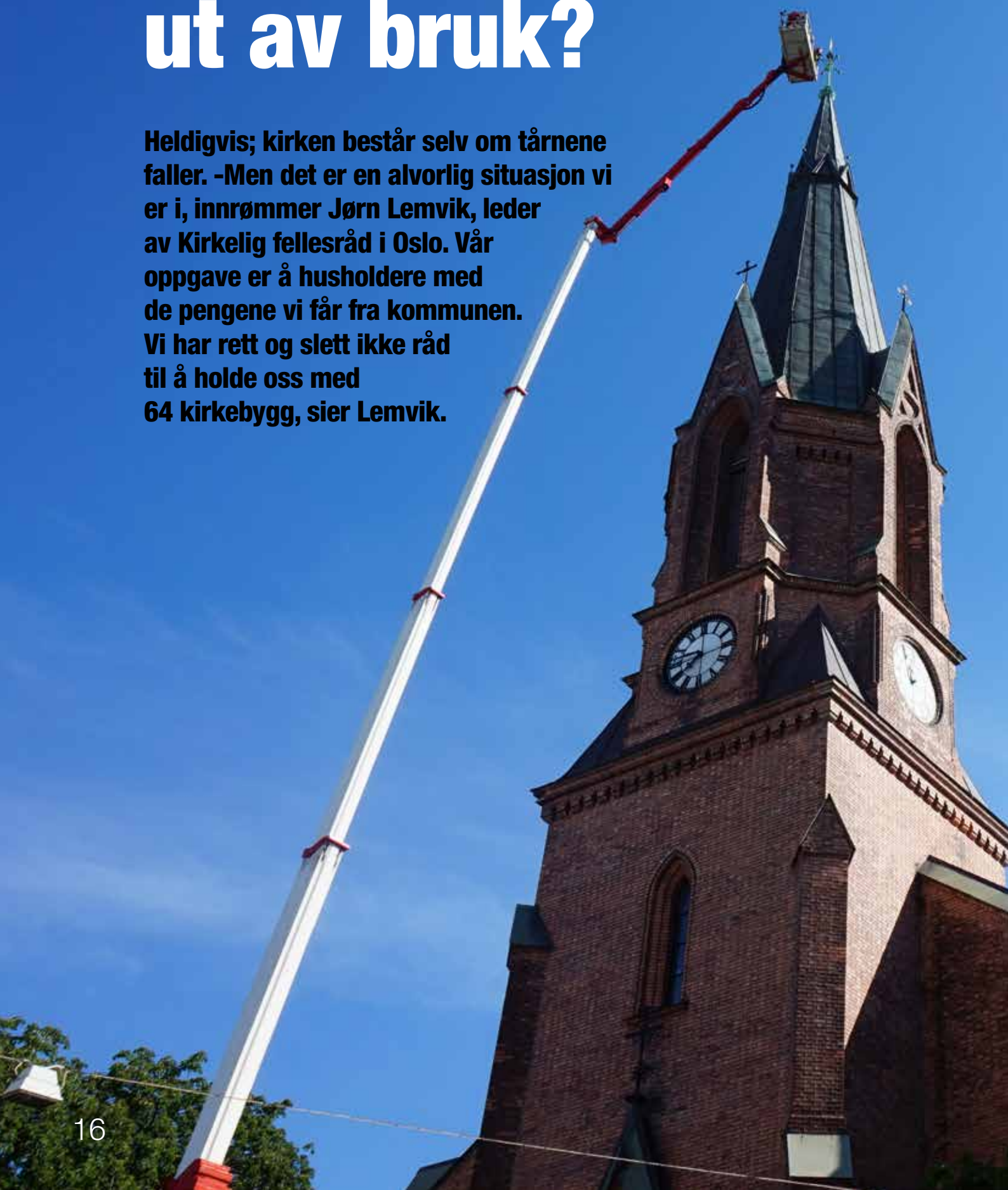
Ole Christian siterer gjerne fra salmeskatten vår, og avslutter samtalen med denne strofen:

*Jeg flykter ikke fra verden. Bland jordens minste små,
der finner jeg den fremtid som jeg vil vente på.
Ja, jorden skal forvandles, dens natt går alt mot gry!
Jeg tror at Jesus Kristus skal gjøre verden ny!*

(Siste vers i Eyvind Skeies salme «Jeg tror på jordens forvandling».)

Må vi ta kirker ut av bruk?

Heldigvis; kirken består selv om tårnene faller. -Men det er en alvorlig situasjon vi er i, innrømmer Jørn Lemvik, leder av Kirkelig fellesråd i Oslo. Vår oppgave er å husholdere med de pengene vi får fra kommunen. Vi har rett og slett ikke råd til å holde oss med 64 kirkebygg, sier Lemvik.

Det er kommunen som, i henhold til Kirkeloven, skal bevilge penger til bygging og vedlikehold av kirkebygg. -Den oppgaven har Oslo kommune forsømt. Vi har fått og får mye, men det er langt fra nok til å ta vare på byens 64 vakre kirkebygg. Sammen med bispedømmerrådet skal vi nå gå gjennom alle kirkene. Kirkevergen har antydnet at det kan bli aktuelt å ta tre til seks kirker ut av bruk. -Jeg er redd for at vi kan ende med det dobbelte, sier fellesrådets leder.

Kirketårn festet med stropper fra Biltema

Det er mange historier å fortelle om forfall; råtne bærekonstruksjoner, løse taksten og bøtter og baljer under utette tak. En av de mest talende historiene i 2016 var da det løsnet stener fra det lille tårnet på Frogner kirke. Rådsnare anleggsfolk fra fellesrådet fikk løpt ned på Biltema og kjøpt stropper til å feste tårnet med. -Bilder spredte seg i pressen og sosiale medier uten at ansvarlige politikere kommenterte eller våknet, sier Lemvik.

Fellesrådets leder Jørn Lemvik får ikke nok penger til å vedlikeholde alle kirkene. Her står han foran sin egen lokalkirke, Furuset.

Det ble en sterk symbolopplevelse da Jesus-figuren måtte demonteres fra Frogner kirke.

Jesus-figuren måtte ned fra Frogner kirke

Da tårnet skulle repareres oppdaget man at hele taket var i enda dårligere forfatning enn man var klar over. Og enda verre; den 500 kilo tunge Kristus-skulpturen på frontveggen til kirken kunne falle ned når som

helst; ned på fortauet langs Bygdøy allé. –Det ble en symbolsterk opplevelse da vi måtte demontere Jesus fra kirken, medgir Jørn Lemvik. –Selv om Frogner kirke ikke stod øverst på vedlikeholdslisten, måtte den av sikkerhetsmessige grunner gå foran andre kirker. Det meste av budsjettet for 2017 går nå til Frogner for å få tårn, tak og Jesus på plass, forteller fellesrådslederen.

Torshov må vente enda ett år...

Det var Torshov kirke som skulle tas først. Ved behandlingen av kommunebudsjettet engasjerte menigheten seg gjennom blant annet en facebook-kampanje. Det lyktes både dem og fellesrådet å få politikere og byråd i tale. Drømmen var en øremerket bevilgning på 30 millioner. –Men det ble ingen ting til Torshov, og av de 20 millionene vi får årlig til alle kirkene, forsvinner altså det meste til Frogner i år, sier Jørn Lemvik

Tor Åge Pedersen i driftsavdelingen med et stenspir som hadde løsnet på Østre Aker kirke, 40 meter over bakken.

Byråden ser behovet og betydningen, men lover ingen bevilgninger

Kirken har en lang tradisjon for å samle folk, og det er et viktig bidrag til byens frivillig arbeid som gjøres i kirkene, sier byråden som er ansvarlig for kirkesaker, Rina Mariann Hansen (Ap). Hun kjenner godt til vedlikeholdsbehovet i Oslo, men kan ikke love noen ekstra bevilgninger utover de 20 millionene.

–Kommunen kan bidra, men kirken må se etter andre inntekter og vurdere alternativ bruk av byggene. Vi vil også ha dialog med staten om denne oppgaven. Andre trossamfunn øker med seks til åtte prosent hvert år, mens Den norske kirkes medlemsmasse går ned med én prosent. Kan andre kristne trossamfunn få plass i kirkene? spør Rina Mariann Hansen.

Gamle Aker kirke er mitt religiøse hjem

–Kommunen må behandle alle trossamfunn rettfærdig. Kirkebyggene i Oslo har viktige kvaliteter som en del av byens kulturhistorie, men ennå viktigere er den rollen kirken spiller som ankerfeste for viktige hendelser i folks liv, også de som ikke deltar så aktivt, sier byråden. –Jeg har vokst opp på Ila, og Gamle Aker er min lokale kirke. Der er jeg døpt, barna mine er døpt der og moren min er begravet fra kirken. Så Gamle Aker har en egen plass i mitt hjerte, som mitt religiøse hjem, forteller byråd Rina Mariann Hansen.

Kirkeverge Robert Wright har en tett og god dialog med Rina Mariann Hansen, byråd for kultur, idrett og frivillighet, men det gir lite utslag på kommunens kirkebudsjet.

De viktigste kulturbyggene vi har?

Kirkeverge Robert Wright har tett og god kontakt med Oslo kommune og byråden. –Jeg opplever at de ser behovet, og at de er greie å snakke med, men det får ingen utslag på budsjettet, sukker han. –Jeg tror hele byen, kristne eller ikke, er opptatt av at kirkebyggene ikke ramler ned. De er kanskje de viktigste kulturbyggene vi har, mener kirkevergen.

Kirkevergen er forsiktig med å uttale seg om hvor mange kirkebygg som kan blitt tatt ut av bruk. –Når vi nå skal gå igjennom alle kirkebygg, skal vi også se på hvordan vi bruker og fordeler de totale ressursene. Det er mange berørte parter som skal få uttale seg, og det er mange kriterier som skal oppfylles før fellesråd og bispedømmeråd kan konkludere, sier Wright.

Lokalmiljøene må engasjere seg

–Skal vi ta en kirke ut av bruk må det gi reelle besparelser eller ekstraintekter. Vi må selvfølgelig også

se på aktivitetsnivå i menighet og ikke minst på hvor flinke vi har vært til å utnytte det potensialet som ligger i menigheten. Men det aller viktigste er at lokalmenighetene og byens befolkning engasjerer seg og fortelle kommunen hvor viktige kirkene er, avslutter Robert Wright.

- Genialt med drop-in-dåp!

-Det var en utrolig flott opplevelse, sier mamma Hanna Engelsviken. Lørdag 12. november arrangerte Sinsen menighet drop-in-dåp, og fem barn ble døpt. –Vi ble tipset av bestemor som hadde lest om det på facebook. For oss var dette helt genialt.

Vi møter Hanna Engelsviken på en kafè på Torshov, og hun forteller med stor entusiasme om drop-in-dåpen. –Vi planla dåp da han var tre måneder gammel, men på grunn av forskjellige ting måtte vi avlyse. Vi hadde hverken overskudd eller lyst til å arrangere et stort selskap, og så ble det bare utsatt og utsatt, og plutselig var han blitt tre år gammel, sier Hanna.

Sett, elsket og velsignet

Sokneprest Henning Vik er primus motor bak drop-in-dåp i Sinsen menighet. –Vi hengte opp et stort banner utenfor kirken med påskriften «sett, elsket og velsignet», la ut informasjon på nettsiden og brukte noen kroner på å fremme saken på facebook, forteller Henning. –Vi var to prester som byttet på å døpe

Sogneprest Henning Vik inviterte til drop-in dåp i Sinsen kirke. Lørdag 12 november ble fem barn døpt, med litt eldre aldersgjennomsnitt enn vanlig. Bildet viser en treåring som tar sin egen dåp på største alvor.

Hanna Engelsviken var en av de fornøyde foreldrene som benyttet anledningen til en drop-in dåp.

og ha dåpssamtale. Noen frivillige i menigheten stilte opp som forsangere og kirkeverter, og vi hadde en liten 20 minutters dåpsseremoni for hvert barn, før vi avsluttet med kaffe og kaker, sier Henning.

Vi var VIP-gjester!

-Vi følte oss som VIP-gjester, ler mamma Hanna. –En hel liten seremoni bare for oss. Vi bestemte oss i siste liten, på selve dagen faktisk, og ringte foreldrene mine som stilte opp som faddere. Familiens dåpskjole var tre-åringen vokst ut av, så han pyntet seg med penskjorte og sløyfe. Vi banket på døren til kirken og ble møtt av Henning prest som snakket både med oss og dåpsbarnet om hva dåpen er for noe. Han fikk selv bestemme om han ville sitte på mammas arm eller stå på en krakk. Han valgte krakken, smiler Hanna.

Et minne for livet

-Det kan vel hende at noen synes at vi hoppet over det viktigste med et stort selskap og sånn, sier Hanna. –For oss ble det nesten motsatt. Alt ble strippet ned til å handle om det det egentlig handler om; selve dåpen. Det ble en stor dag for oss, og vi kunne være oss selv. Det er flott å markere de store tingene i livet, og dette ble en dag som jeg tror både vi foreldre og han vil huske, mener Hanna.

Drop-in-dåp er kult

-Vi har fortalt mange venner om hvordan vi valgte å gjøre det. Det er jo et ganske kult opplegg. Bare navnet «drop-in-dåp» forteller at det er noen som har tenkt og skjønnet tiden vi lever i, sier Hanna. –Drop in, da tenker man på frisøren, og når man setter det sammen med dåp, så blir det litt sånn mismatch, og det er morsomt. Ja, genialt, vil jeg si, avslutter en fornøyd Hanna Engelsviken og tømmer colaglasset før hun lover å maile over noen bilder fra dåpen.

Dåpssamtale er viktig både for prest og dåpsbarn.
Foto: Privat

Kirken på trikken

I hele 2016 stod dåpen i fokus i kirken i Oslo. Ukene etter påske var det dåpskampanje på trikker, busser og t-baner. Tre plakater ønsket kollektivreisende velkommen til dåp. –Vi ville gjøre dåpen mer synlig i byen og invitere til refleksjon, sier Miriam S. Follesø, kommunikasjonsrådgiver for Oslo bispedømme.

Miriam S. Follesø, kommunikasjonsrådgiver i Oslo bispedømme, ønsker at kirken må våge å finne nye måter å være synlig på.

Barnedåp har vært en tradisjon i Norge i århundrer. Dåpen markerer tilhørighet til kirken og den kristne tro. Dåpstallene i Oslo har gått ned gjennom mange år. –Vi ønsker å ta nye grep for å møte nedgangen. Dette var første gang Oslo bispedømme gikk ut på denne måten og synliggjorde dåpen for tusenvis av reisende, sier Miriam.

Kampanjen ble godt mottatt

–Vi var spente! Den responsen vi har fått har vært positiv, forteller Miriam. –Vi sendte ut et spørreskjema til babysangforeldre. 40% av de spurte hadde sett plakaten, og det var et stort flertall som synes det var bra at kirken er tilstede i bybildet på denne måten, sier Miriam.

Synliggjøre Jesus på nye måter

–Hver eneste dag synliggjør menigheter Jesus Kristus i gudstjenester, møter med mennesker, bønn, nattverd, lystenning, dåp, konfirmasjon, vigsel og gravferd, og på mange andre vis. Noen kollektivreisende har gitt uttrykk for at det er uvant med trikkekampanje fra kirken. Samtidig må vi våge å gå nye veier for å få nyttige erfaringer, sier Miriam.

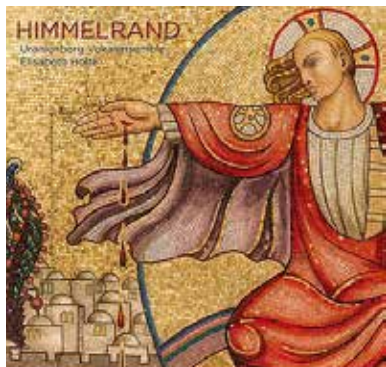

En av dåpsplakatene som fylte bybildet i april. Da året var oppsummert, fikk vi en gledelig statistikk som viste at dåpstallene hadde økt hele 14,5 prosent.

Ny kampanje til høsten

I disse dager planlegger bispedømmet sammen med de tre fellerådene i Bærum, Asker og Oslo en ny trikkekampanje høsten 2017.

Kirkekor i Uranienborg ble Grammy-nominert

Dirigent Elisabeth Holte og Uranienborg Vokalensemble ble Grammy-nominert for beste korforeføring i 2016 med platen «Himmelrand». –Vi er utrolige stolte, sier Elisabeth. Og det har hun og koret all grunn til å være. Grammy er verdens største musikkpris, og det er sensasjonelt at musikere fra kirken i Oslo blir målt mot de aller ypperste artister.

-Av 22.000 bidrag i 84 kategorier, ble vi plukket frem som en av de fem beste korforeføringene, forteller Elisabeth Holte. «Himmelrand» er en salmeplate som inneholder både eldre og nyere salmer fra Den norske kirkes salmebok, noen også med nykomponerte arrangementer. I tillegg til Holte medvirker også Inger-Lise Ulsrud på orgel og solistene Matilda Sterby, Marianne Reidarsdatter og Ragnfrid Lie.

Strålende anmeldelser

-Dette er ganske enkelt så vakker korklang som det er mulig å oppvise, skriver Vårt Land i sin anmeldelse av platen, som ble Grammy-nominert i klassen «Best Choral Performance». Det er den amerikanske musikkindustrien som hvert år siden 1959 har delt

Uranienborg Vokalensemble er i verdensklasse.

ut prisen for fremragende prestasjoner innen musikk. Bare to norske har fått pris tidligere; cellisten Truls Mørk og musikkproduksjonsselskapet Stargate.

Kirkemusikken i Oslo i toppklasse

I 2014 ble Vivanne Sydnes, dirigent for Oslo domkor, nominert i samme klasse som Elisabeth Holte med albumet «Out of Darkness». -Det sier mye om nivået på kirkemusikerne i Oslo når vi kan innkassere to nominasjoner på dette nivået, sier kirkeverge Robert Wright.

15-års jubileum

Uranienborg Vokalensemble består av 20-24 kvinnelige og mannlige sangere. Syv av korets medlemmer dro sammen med Elisabeth til Los Angeles for å overvære prisutdelingen i februar. Nå i 2017 feirer koret 15 år, og jubileumet ble markert i Uranienborg kirke 26. mars. Vi gratulerer både koret og Uranienborg menighet med jubiléet, og Oslos befolkning kan bare se frem til koropplevelser i verdensklasse.

Dirigent Elisabeth Holte ble Grammy-nominert for CD'en Himmelrand.

Skam i Sagene

TV-serien Skam har gått sin seiersgang i Norge, og nå også i flere europeiske land. I tredje sesong, som NRK sendte i høst, ble en scene spilt inn i Sagene kirke. Sangeren Nils Bech synger «O, helga natt» som tonefølge til Isak og Evens kjærlighetshistorie. Den gamle salmen har beveget og begeistret en ny generasjon som ikke kjente den fra før.

-Må vel være noe av det beste som er laget på Norsk TV på lang lang tid. Elsker alt....lyder en av mange kommentarer på facebook. Sesong tre handler om 17-åringen Isak som forelsker seg i Even. Men fordommer, sykdom og redsel skaper hindringer. Hele Norge holdt pusten, vil de to få hverandre til slutt?

En kjærlighetssalme

Even er bipolar, og alt ser mørkt ut. Isak går på jule-

konsert i Sagene kirke med sine foreldre. Oppe ved alteret brenner et ildkors, og en falsettsanger stemmer i «O, helga natt»...salmen om «hoppets stråle som går igjennom världen». Isak får en sms fra Even, beveget av stunden forlater han kirken og går den han elsker i møte. Hele veien blir han fulgt av tonene og teksten om natten som gav oss frelse.

Skamsafari

-Dette ble mye større enn vi trodde, innrømmer Audhild Aarøen, daglig leder i Sagene og Iladalen menighet. Nå arrangerer et eventbyrå Skamsafari, der alle som er interessert kan reise rundt å se på innspillingssteder fra serien. Nordmenn, dansker og svensker fyller kirken to ganger i uken. -Det er veldig moro, men vi må passe på at de ikke forstyrrer dem som søker ro i en åpen kirke, medgir Audhild.

Det nydeligste jeg har sett på TV

Filmklippet har hatt utallige visninger på youtube og i sosiale medier. -Det nydeligste jeg noen gang har sett på tv. Ingen ting er vakrere enn kjærligheten, skriver en seer. Og den historien får kirken være med

Isak forlater Sagene kirke, mens Nils Bech synger «O, helga natt», en gammel salme som har fått ny kraft.

NRK

å fortelle, i en av byens vakreste kirker og med en av våre sterkeste salmer. ”Ty frälsar’n krossat våra tunga bojor./Vår jord är fri, himlen öppen nu är./Uti din slav du ser en älskad broder./och se, din ovän skall bli dig så kär.”

Isak i Skam, spilt av Tarjei Sandvik Moe.

O, helga natt

Det var den franske Placide Cappeau, som skrev O, helga natt i 1843, og den er tonesatt av operettekomponisten Adolphe Adam i 1847. Cappeau var kjent som en aktiv motstander av ulikhet og undertrykkelse, og teksten ble ikke tatt vel imot av alle. Budskapet om at man skal elske hverandre uten hensyn til stilling og stand, ble tolket som både kommunistisk og ateistisk.

En ulykke banet veien for et mesterstykke

Cappeau var sønn til en vinhandler, og planen var at han skulle følge i farens fotspor. Men under lek i barndommen kom en kamerat i skade for å skyte ham i den ene hånden, så den måtte amputeres. Dette gjorde at Cappeau slo inn på en litterær bane og ble en lokalt anerkjent poet. Da kirkeorgelet i hjembyen Roquemaure var ferdig renoverert julen 1843, fikk han i oppdrag av den lokale sokneprest å skrive et juledikt

Et av de første musikkstykker i radio

Etter at Adam satte melodien til den noen år etterpå, ble den straks en suksess og oversatt til flere språk. Salmen er et av de første musikkstykkene som ble fremført i radio på midten av 1800-tallet. Den er ikke minst kjent gjennom Jussi Björlings innspilling fra 1959. For mange unge i dag er den ukjent. Men så velger Skam-forfatter Julie Andem å bruke den i fortellingen om Isak og Even. En historie som på mange plan handler om motstand mot undertrykkelse og kamp for likhet.

Fredssalmen

Salmens forsonende kraft ble også demonstrert da tyske og britiske soldater under første verdenskrig klatret opp fra skyttergravene julaften 1914 og sang O, helga natt uten at et skudd ble løsnet.

Hva er den største utfordringen for kirken i Oslo i 2017?

Det er 270 ansatte i Kirkelig fellesråd i Oslo. Vi har spurt noen av dem.

Olav Fraser Lende

arbeider som daglig leder i domkirken.

Vi må bli flinkere til å forvalte de midlene vi har og skape økt engasjement for det vi holder på med. Vi må ha en åpenhet og transparens som gjør at mennesker har tillit til at midler blir forvaltet på en ryddig og god måte. Det vil igjen gi grunnlag for økt engasjement, støtte og stolthet over det viktige arbeidet vi står i.

Kristine Thorstvedt

arbeider som områdeleder og har ansvaret for de daglige lederne i domprostiet og Vestre Aker prosti.

Vi må klare å bruke ressursene våre mer effektivt, slik at vi kan bli enda mer aktuelle og skape gode møteplasser for mennesker som bor i byen vår.

Inga Naslenaite

vikarierer som renholdsleder.

Kirken vår har representert menneskelige verdier i samfunnet i mer enn 2000 år, og det er viktig å tiltrekke seg unge generasjoner for å føre denne arven og visdommen videre. Jeg synes den største utfordringen for kirken er hvordan den skal støtte og veilede mennesker i vanskelige situasjoner via Facebook, Twitter og andre sosiale medier. Skal vi spre Guds ord gjennom youtube-videoer?

Yonas Hambissa Tuji

arbeider som regnskapsfører.

Vår største utfordring er hvordan vi skal fortsette å formidle evangeliets livsforvandlende sannheter i byen vår uten å vise ettergivenhet fra Bibelens autoritet som grunnlag for kristen tro.

Gunn Iren Tangen

arbeider som diakon i Fagerborg menighet.

Dåp og diakoni er de største utfordringene. Skal vi være aktuelle og troverdige må vi satse på diakonale tiltak som for eksempel inkluderende felle-skap og vern om skaperverket.

Ove Møllerhagen

er teamleder for lønnsavdelingen.

Jeg mener at kirken i Oslo må bli mer synlig og relevant.

Kjersti Østland Midttun

er daglig leder i Røa menighet.

Jeg tror den største utfordringen i 2017 er god samhandling mellom fellesråds- og bispedømmerådslinjene, både lokalt i menighetene og sentralt. Vi står overfor store endringer i årene som kommer, og det blir ikke mer himmel på jord uten at vi forholder oss konstruktivt til hverandre.

Sølvi Nykland

er kommunikasjonsrådgiver i Sentrum og St.Hanshaugen menighet.

Synlighet! Alle menighetene i Oslo er en ressurs for nærmiljøet sitt, dette kan vi bli flinkere til å vise. Da må vi tørre å tenke nytt og vise oss frem på nye måter.

Andre Johansen

arbeider som driftsoperatør.

For oss som driver med drift og vedlikehold er det trist at det sittende byrådet bevilger så lite penger til en bygningsmasse som mange steder er i veldig dårlig forfatning. Vi som er innom kirkene våre ser at det foregår mye bra aktivitet der hele uka igjennom. Kirken i Oslo må samle, styrke og fornye seg i takt med tiden og sørge for å levere de gode tjenestene som vi er best på.

Hvem er din menighets representant i fellesrådet?

**Ellingsrud
og Furuset**
Jørn Lemvik, leder

**I Norge har vi en kommune-
kirke. Det vil si at de fleste
bevilgningene til kirken kom-
mer fra kommunen. Og alle
kommuner har et fellesråd
som på vegne av soknene for-
deler pengene kommunen be-
vilger. Alle ansatte, bortsett fra
prestene, har fellesrådet eller
menigheten som arbeidsgiver.**

Fellesrådet består av en representant fra hvert menighetsråd. I Oslo har vi 38 representanter. Det siste året har fellesrådet hatt fokus på det stramme kommunale budsjettet, særlig på vedlikeholdssiden. Våren 2016 ble det foretatt en omorganisering for å kunne kutte ned stillinger i sentraladministrasjonen. Rådet går nå inn i det vanskelige arbeidet med å få til en enda bedre utnyttelse av de samlede ressursene.

**Bakkehaugen, Major-
stuen og Vestre Aker**
Merete Hallen

Bøler
Eilev Hegstad

**Gamlebyen og
Grønland**
Victoria Liedbergius

Hasle
Alf Knutsen

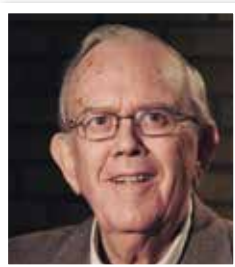
**Høybråten, Fossum
og Stovner**
Einar Stavenes

**Bekkelaget og
Ormøy**
Gunn von Trepka

Fagerborg
Jostein Vevatne

Grefsen
Ole Herman
Fisknes

Hauketo-Prinsdal
Torleif Månsson

Kampen
Geir Magnus
Walderhaug

Bygdøy
Ola Kvisgaard

Frogner
Kaare Framstad

Grorud
Ingebjørg Skjolvik

Holmlia
Dag-Eirik Lannem

**Klemetsrud og
Mortensrud**
Kjell Karlsen

Lambertseter
Borgny Vestli,
nestleder

Nordstrand
Gunnar Kvalvaag

Sagene og Hladalen
Øyvind Bergøy
Pedersen

Tonsen
Torstein Winger

Vålerengen
Karianne Jaabæk

Ljan
Thor-Arne Prøis

Oppsal
Marianne Næss
Selle

**Sentrum og
St.Hanshaugen**
Knut Guldbrandsen

**Torshov og
Lilleborg**
Olav Grøttum

**Østre Aker
og Haugerud**
Sigmund Gulliksrud

Manglerud
Benjamin Aargaard
Bornø

**Paulus og
Sofienberg**
Oddvar Kolset

Sinsen
Olav Brennsæter

Ullern
Stig Asplin

**Biskopens
representant**
Anne-May Grasaas

Maridalen
Gunstein Hansen

Ris
Andreas Seierstad

Skøyen
Liv Marit Dørum

Uranienborg
Inger Forfang
Sandvik

**Domkirkerådets
representant**
Karen Eldbjørg Toven

Nordberg
Øistein Brevig
Pjaaka

Røa
Guro Margrethe
Mollnes

Sørkedalen
Tore Berger

Voksen
Hauk Bjerke

**Bystyrets
representant**
Mina Finstad
Berg (SV)

Lyden av Holmlia!

Det koker av musikk og glede i Holmlia kirke når alle soknets talenter setter hverandre stevne under den årlig tv-aksjonen. –Dette er noe av det fantastiske med Holmlia, det er enhet i mangfoldet, sier organist og prosjektleder Hans Olav Baden.

Det er smekkkfullt i kirke og menighetssal, og ikke en parkeringsplass er å oppdrive. Hele Holmlia er på bena når kirken og biblioteket inviterer til «United». -Artistlisten er lang og spennende og strekker seg fra utallige kor, strykeorkester og dansere til den syriske musikeren Rabie Kasem. Over 200 utøvere utfolder seg på scenen denne kvelden, forteller Baden.

Prosjektleder, konferansier og organist i Holmlia kirke, Hans Olav Baden.

Felleskor på UNITED 2016 med Toppåsen skolekor, Holmlia barne- og ungdomskor, Holmlia Tween sing og Hoba Kluzz.

HSK dans, Holmlia sporstklubbs dansetilbud. Her ser vi ballettgruppen.

Noen av jentene i ungdomsgruppa Sirens.

Fotavtrykk for flyktninger

Langs veggene i kirkerommet har barna fra HoBa-KLUZZ hengt opp egne fotavtrykk, som et symbol på alle flyktninger som har måttet forlate hjemmene sine. Kasem er syrisk flyktning. Han forteller en sterk historie om flukt fra hjemlandet som endte opp i bydel Søndre Nordstrand. Og han synger en egenskrevet sang om hvordan det er bo i et annerledes land.

Stor kulturdugnad

United ble i år arrangert av Treffpunkt Holmlia for 12. gang. Holmlia er et område med stort mangfold, og lokalbefolkningen strømmer til denne årlige kulturfesten som er et samarbeid mellom Holmlia kirke og Deichmanske. United er en lokal kulturdugnad med konsert og innsamlingsaksjon som blir arrangert i forbindelse med FN-dagen, og pengene går til TV-aksjonen.

Innsamling til TV-aksjonen

I år gikk pengene fra TV-aksjonen til Røde Kors og deres arbeid for mennesker i krig og konflikt. Det var ordfører Marianne Borgen som overbrakte hilsen via

Holmlia barne- og ungdomskor med dirigent Fredrik Flikka.

storskjerm før Hans Olav Baden grep mikrofonen og ønsket hele Holmlia velkommen til kirke. –I fjor samlet vi inn 33.000 kroner. Kan vi slå den? I år kan dere bruke VIPPS, utfordret han mer enn 600 fremmøtte.

Klovnens bønn

Mens jeg vakler gjennom dette livet;
hjelp meg å skape mer latter enn tårer,
hjelp meg å spre mer glede enn tungsinn,
å uttrykke mer håp enn fortvilelse.

La meg aldri bli så likegyldig
at jeg ikke ser undringen i barnets blikk
eller glimtet i øyet hos den gamle.

*Bildet er fra en av kirkens mange
karnevalsgudstjenester i februar 2017.*